

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2022. augusztus 1.(*)

„Elzetes döntéshozatal – Adózás – Hozzáadottértékadó (héta) – 2006/112/EK irányelv – 56. cikk – Biztosítási szolgáltatások – A teljesítés helye – Harmadik társaságok által valamely biztosító nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások”

A C-267/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Înalta Curte de Casa și Justiție (legfőbb semmítő és ítélőszék, Románia) a Bírósághoz 2021. április 23-án érkezett, 2021. március 25-i határozatával terjesztett el

az **Uniqa Asigurări SA**

és

az **Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor**,

a **Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis tanácselnök, M. Ileși és Csehi Z. (előadó) bírák,

főtanácsnok: A. M. Collins,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Uniqa Asigurări SA képviseletében R. Bufan avocat,
- a román kormány képviseletében E. Gane és A. Rotăreanu, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében A. Armenia és E. A. Stamate, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2008. február 12-ii 2008/8/EK tanácsi irányelvvel (HL 2008. L 44., 11. o.) módosított, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-ii 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.) 59. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Romániában székhellyel rendelkező Uniqa Asigurări SA (a továbbiakban: Uniqa), valamint az Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Nemzeti adóhatóság – panaszok elbírálásával foglalkozó főigazgatóság, Románia) és a Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (kiemelt adózók főigazgatósága, Románia) (a továbbiakban együtt: adóhatóság) között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya a hozzáadottértékadó (héta) beszedése céljából azon hely meghatározása, amely a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A hatodik irányelv

3 A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-ii 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL 1977. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv) „Szolgáltatásnyújtás” címet viselő 9. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) Valamely szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye vagy a szolgáltatást nyújtó állandó telephelye van, ahonnan kiindulva a szolgáltatást nyújtja, vagy ezek hiányában, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található.

(2) Azonban:

[...]

c) a következők vonatkozásában:

[...]

– ingó materiális javak becslése,

[...]

a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a tevékenységet fizikailag végzik [helyesen: ténylegesen teljesítik];

e) a következ? szolgáltatások esetében, amelyeket a Közösségen kívül letelepedettnek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtanak, a teljesítés helyének az a hely min?sül, ahol a címzett gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye található [helyesen: vagy olyan állandó telephelye található, amely számára a szolgáltatást nyújtották], vagy ezek hiányában, ahol a lakhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

[...]

– tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás,

[...]”

4 A hatodik irányelvet hatályon kívül helyezte és felváltotta a 2006/112 irányelv, amely 2007. január 1?jén lépett hatályba.

A 2006/112 irányelv

5 A 2006/112 irányelvnek „Az adóztatandó ügyletek teljesítési helye” cím? V. címe tartalmazza többek között „A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye” cím? 3. fejezetet, amelyben ezen irányelv 43–59. cikke található.

6 Az 56. cikk (1) bekezdésének c) pontja a következ?ket írta el?:

„(1) A következ? szolgáltatások esetében, amelyeket [az Unió] kívül letelepedett megrendel?nek, vagy [az Európai Unió] belül, de a szolgáltatást nyújtó tagállamától eltér? tagállamban letelepedett adóalanyok részére nyújtanak, a szolgáltatás teljesítési helyének az a hely min?sül, ahol a megrendel? gazdasági tevékenységének székhelye vagy azon állandó telephelye található, amely részére a szolgáltatást nyújtják vagy ezek hiányában, ahol a lakhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

[...]

c) tanácsadói, mérnöki, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás;

[...]”

7 A 2008/8 irányelvvel módosított 2006/112 irányelv 59. cikkének c) pontja 2010. január 1?jét?l a következ?képpen rendelkezik:

„[Az Unió] kívül letelepedett, vagy [az Unió] kívül állandó lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelke? nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol az adott személy letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

[...]

c) tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás;

[...]”

A román jog

8 A Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (az adótörvénykönyvről szóló 571/2003. sz. törvény) alapügyre alkalmazandó szövegváltozatának (a továbbiakban: adótörvénykönyv) 133. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó letelepedett, vagy ahol olyan telephellyel rendelkezik, ahonnan a szolgáltatást nyújtja.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az alábbi szolgáltatásnyújtások esetében a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye:

[...]

g) az alábbi szolgáltatások esetében az a hely, ahol a szolgáltatást igénybe vevő ügyfél letelepedett vagy telephellyel rendelkezik, feltéve hogy a szóban forgó ügyfél [az Unió] kívül telepedett le, vagy [az Unió] kívül rendelkezik telephellyel, vagy ilyen minőségében [az Unió] belül, de a szolgáltatást nyújtó államtól eltérő államban letelepedett vagy telephellyel rendelkező adóalany:

[...]

5. tanácsadói, mérnöki, jogász és ügyvédi, könyvelői, számviteli, tanácsadó irodai szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások;

[...]”

Az alapeljárás és az elzeter döntéshozatalra elterjesztett kérdések

9 Az Uniqa olyan biztosítási kötvényeket kínál Romániában, amelyek az e tagállam területén kívül bekövetkező közlekedési balesetek és egészségügyi költségek kockázataira nyújtanak fedezetet.

10 A gépjárművek használatából eredő polgári jogi felelősségbiztosítás tekintetében az Uniqa 26 olyan társasággal kötött partnerségi megállapodást, amelyek székhelye Románia területén kívül található (a továbbiakban: partnertársaságok). E partnertársaságok végzik az Uniqa ügyfelei tekintetében a kárrendezést abban az országban, ahol a baleset történt. A kártérítési kérelmeket többek között akként kezelik, hogy többek között megindítják a kárigénylési ügyeket, elvégzik a biztosítási kötvény érvényességének ellenőrzését, a baleset okainak és körülményeinek vizsgálatát, a kármegállapítást, a kárfelmérést, csere- vagy javítási megoldási javaslatokat tesznek, megbecsülik a kártérítés összegét, ellenőrzik a kártérítési ajánlatot, valamint megtérítik a javításokat és ellenőrzik a behajtásokat. A baleset által okozott, legfeljebb 15 000 euró összegű anyagi kár esetén, e partnertársaságok jogosultak jóváhagyni vagy elutasítani a kártérítési kérelmeket, ugyanakkor mind a biztosítottakkal, mind az Uniqával szemben felelősek maradnak a kárrendezés során teljesített kifizetések jogcímét és összegét illetően. A 15 000 eurót meghaladó összegű anyagi kár esetén e társaságok a kárigény rendezése érdekében kötelesek együttműködni az Uniqával.

11 Az egészségügyi biztosításokat illetően a Coris International az Uniqa nevében és javára kezeli a biztosítottak által benyújtott kártérítési kérelmeket. Így konkrétan a Coris International kötelezettséget vállal arra, hogy a biztosítottak számára napi 24 órás segítségnyújtást, valamint műszaki, szervezési és jogi segítséget biztosít számukra. Ezenkívül e társaság meghatározza a kártérítések összegét, gondoskodik annak kifizetéséről, valamint tájékoztatja az Uniqát a

bekövetkezett eseményekről.

12 Az Uniqa nem vallotta be a fordított adózás címén fizetendő héát azon szolgáltatások után, amelyeket a partnertársaságok és a Coris International 2007. január 1. és 2009. december 31. között az igénykezelési és rendezési díjaik tekintetében számláztak ki részére, azzal az indokkal, hogy az adótörvénykönyv 133. cikke (1) bekezdésének megfelelően e szolgáltatások teljesítési helye a szolgáltatásnyújtó letelepedési helye volt.

13 A 2007. január 1. és 2011. december 31. közötti időszakra vonatkozó ellenőrzés eredményeként az adóhatóság az Uniqát arra kötelezte, hogy fizessen meg összesen 3 439 412 román lej (RON) (hosszvetőleg 698 596 euró) összegű kiegészítő héát, valamint az előző pontban említett szolgáltatásokhoz kapcsolódó járulékos kötelezettségként összesen 3 706 077 RON (hosszvetőleg 752 760 euró) összeget.

14 Az adóhatóság úgy ítélte meg, hogy nem az adótörvénykönyv 133. cikkének (1) bekezdésében előírt általános szabályt kell alkalmazni, hanem az e törvénykönyv 133. cikke (2) bekezdése g) pontjának 5. alpontjában foglalt kivételt. Következésképpen az adóhatóság megállapította, hogy a partnertársaságok és a Coris International által nyújtott szolgáltatások teljesítési helye abban a tagállamban van, ahol e szolgáltatások igénybevevője letelepedett, azaz Romániában.

15 A 2016. szeptember 15-ii határozattal elutasították az Uniqa által az ítélet 13. pontjában említett összegek fizetésére kötelező adómegállapító határozat és adóellenőrzési jegyzőkönyv ellen benyújtott adóügyi panaszt. Az Uniqa ezt követően 2016. december 23-án e határozat, valamint ezen adómegállapító határozat és e jegyzőkönyv megsemmisítése iránt kérelmet terjesztett a Curtea de Apel București (bukaresti fellebbviteli bíróság, Románia) elé.

16 2018. június 19-ii ítéletében e bíróság megerősítette, hogy a kárrendezési szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol az igénybevevő székhelye található, a jelen esetben Románia, mivel úgy vélte, hogy e szolgáltatások hasonlóak a hatodik irányelvnek a 2010. október 7-ii Kronospan Mielec ítéletben (C-222/09, EU:C:2010:593) értelmezett 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának harmadik franciabekezdésében említett mérnöki szolgáltatásokhoz. A Curtea de Apel București (bukaresti fellebbviteli bíróság) az adóellenőrzés indokolatlan elhúzódása miatt részben hatályon kívül helyezte a jelen ítélet 15. pontjában említett adóhatósági aktusokat, a keresetet pedig az ezt meghaladó részében elutasította.

17 Az Uniqa és az adóhatóság egyaránt fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a kérdést előterjesztő bírósághoz.

18 Ez utóbbi megállapítja, hogy a Bíróság már értelmezte a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének meghatározására vonatkozó kivételeket. Így különösen azt mondta ki az 1997. szeptember 16-ii von Hoffmann ítéletében (C-145/96, EU:C:1997:406), hogy az „egyéb hasonló szolgáltatások” kifejezés nem az ügyvédi, tanácsadói, számviteli vagy mérnöki szakmákhoz hasonló szakmákra, hanem kizárólag szolgáltatásokra vonatkozik. Ezenkívül e kifejezés nem a hatodik irányelvben említett különböző tevékenységek bizonyos közös elemére utal, hanem olyan szolgáltatásokra, amelyek e tevékenységek közül, azokat külön-külön vizsgálva, bármelyikhez hasonlóak.

19 Ez az ítélkezési gyakorlat azonban az alapeljárásban nem teszi lehetővé az olyan, többféle, de egészében véve vizsgálandó tevékenységből álló összetett szolgáltatások minősítési problémájának megoldását, mint a partnertársaságok, valamint a Coris International által végzett kárigénykezeléssel és kárrendezéssel kapcsolatos tevékenységek.

20 E körülmények között az Înalta Curte de Casa?ie ?i Justi?ie (Haute Cour de cassation et de justice, Roumanie), úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és el?zetes döntéshozatal céljából a következ? kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás csoportjába sorolhatók?e a [partnertársaságok] által valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások a [2008/8 irányelvvel módosított 2006/112] irányelv 59. cikkének értelmezése során?”

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés?I

21 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttm?ködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az el?tte folyamatban lév? ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia a feltett kérdést. A Bíróság ezenkívül figyelembe vehet olyan uniós jogi szabályokat, amelyekre a nemzeti bíróság a kérdésében nem hivatkozott (2021. július 15?i Ministrstvo za obrambo ítélet, C?742/19, EU:C:2021:597, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2008/8 irányelvvel módosított 2006/112 irányelv 59. cikkét 2010. január 1?jét?I kell alkalmazni. Márpedig a kérdést el?terjeszt? bíróság által szolgáltatott információkból kit?nik, hogy az alapeljárás arra vonatkozik, hogy az Uniqua elmulasztotta bevallani a 2007. január 1. és 2009. december 31. közötti id?szakban a partnertársaságok és a Coris International által nyújtott szolgáltatások utáni héát. E körülmények között e rendelkezés id?beli hatályánál fogva nem alkalmazható az alapeljárásra.

23 Tekintettel azonban az alapügy tényállására és az el?terjesztett kérdés szövegére, meg kell állapítani, hogy e jogvita megoldása szempontjából a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmezése a releváns.

24 E körülmények között, annak érdekében, hogy a kérdést el?terjeszt? bíróság részére olyan hasznos választ lehessen adni, amely lehet?vé teszi számára az el?tte folyamatban lév? jogvita eldöntését, át kell fogalmazni az el?terjesztett kérdést, és meg kell állapítani, hogy e kérdéssel e bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell?e értelmezni, hogy a harmadik társaságok által valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások az e rendelkezésben foglalt „tanácsadói, mérnöki, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás” körébe tartoznak.

25 E kérdés megválaszolásához mindenekel?tt emlékeztetni kell arra, hogy a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontja nem szakmákra – mint például az ügyvédi, a tanácsadói, a könyvel?i vagy a mérnöki szakmára –, hanem szolgáltatásnyújtásokra vonatkozik. Az uniós jogalkotó az e rendelkezésben említett szakmákat a vonatkozó szolgáltatásnyújtási kategóriák meghatározásának eszközeként használja (lásd analógia útján: 2010. október 7?i Kronospan Mielec ítélet, C?222/09, EU:C:2010:593, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 Következésképpen meg kell határozni, hogy a valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások els?dleges és szokásosan a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontjában felsorolt szakmák keretében nyújtott szolgáltatások körébe tartoznak?e (lásd analógia útján: 1997. szeptember 16?i von Hoffmann ítélet, C?145/96,

EU:C:1997:406, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 E tekintetben elzeteresen pontosítani kell, hogy figyelembe véve azt a kettős körülményt, amely szerint egyrészt általában valamennyi szolgáltatásnyújtást különállónak és függetlennek kell tekinteni, másrészt pedig a gazdasági szempontból egyetlen szolgáltatásnyújtásból álló ügyletet nem szabad mesterségesen elemekre bontani azért, hogy ne sérüljön a héarendszerműködőképessége, az érintett ügylet jellemző elemeit kell megvizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy a nyújtott szolgáltatások több különálló f?szolgáltatásnak vagy egységes szolgáltatásnak minősülnek-e. Az EUMSZ 267. cikkkel bevezetett együttműködés keretében a nemzeti bíróságok feladata annak megítélése, hogy az adóalany egyetlen, egységes szolgáltatást nyújt-e az adott ügyben, valamint az, hogy e tekintetben érdemben elvégezzék a tények értékelését (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 27-i Field Fisher Waterhouse ítélet, C-392/11, EU:C:2012:597, 18. és 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Márpedig a kérdést elterjesztő bíróság szerint az alapügyben szóban forgó kárrendezési szolgáltatások olyan összetett szolgáltatások, amelyek többféle, de egészében véve vizsgálandó tevékenységet foglalnak magukban. Közelebbre, amint az a jelen ítélet 10. és 11. pontjában említésre került, a partnertársaságok által nyújtott szolgáltatások az Uniqa ügyfeleit érintő kárrendezéssel kapcsolatos valamennyi tevékenységre kiterjednek azokban az országokban, ahol e károk bekövetkeznek. E szolgáltatások döntési jogkör gyakorlását is magukban foglalják, amennyiben az 15 000 eurót meg nem haladó összeg, baleset által okozott anyagi kár esetén a kártérítési kérelmek jóváhagyását vagy elutasítását igénylik. Ugyanígy, ami az egészségügyi biztosításokat illeti, a Coris International az Uniqa nevében és javára kezeli a biztosítottak által benyújtott kártérítési kérelmeket, biztosítva egyúttal az összes szükséges szervezési, műszaki és jogi szolgáltatást.

29 Ezen elzeteres pontosítást követően először is emlékeztetni kell arra, hogy a mérnöki szakma gyakorlása olyan szolgáltatások nyújtását foglalja magában, amelyek azzal jellemezhetők, hogy nem csupán a meglévő ismeretek és eljárások konkrét problémákra történő alkalmazásából állnak, hanem új ismeretek megszerzését és új eljárások létrehozását is magukban foglalják e problémák vagy új problémák megoldása érdekében (2010. október 7-i Kronospan Mielec ítélet, C-222/09, EU:C:2010:593, 21. pont).

30 Márpedig a valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott olyan kárrendezési szolgáltatások, mint a jelen ítélet 10. és 11. pontjában említett szolgáltatások, nem tartoznak az e jellemzőknek megfelelő szolgáltatások körébe. Így különösen, bár nem t?nik kizártnak, hogy a közlekedési balesetből eredő károk felmérését mérnök is végezheti, az ilyen tevékenység nem tartozik nyilvánvalóan az e szakma keretében els?dleges és szokásosan nyújtott szolgáltatások közé, amint azokat a jelen ítélet előző pontja meghatározza. Ezenkívül e lehetőség nem jöhet szóba a betegeknek a külföldi utazásokra vonatkozó egészségügyi biztosítás keretében történő értékelését illetően sem.

31 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások nem tartoznak a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett mérnöki szolgáltatások fogalmába.

32 Másodszor, ami az ügyvédi hivatás keretében nyújtott szolgáltatásokat illeti, a Bíróság már megállapította, hogy azoknak els?dleges és szokásosan a célja valamely személy képviselete és érdekeinek védelme, általában valamely vita kontextusában és ellentétes érdekek fennállása mellett (lásd ebben az értelemben: 1997. szeptember 16-i von Hoffmann ítélet, C-145/96, EU:C:1997:406, 17. pont; 2007. december 6-i Bizottság kontra Németország ítélet, C-401/06, EU:C:2007:759, 36. és 37. pont).

33 Ezenkívül a Bíróság pontosította, hogy az ügyvéd által nyújtott szolgáltatásoknak jellegüknél fogva az az elsődleges céljuk, hogy egy jogi igényt érvényesíteni tudjanak (lásd ebben az értelemben: 2007. december 6-i Bizottság kontra Németország ítélet, C-401/06, EU:C:2007:759, 39. pont).

34 Márpedig az olyan szolgáltatások, mint amelyeket a partnertársaságok és a Coris International kárrendezés címén nyújtanak, nem tartoznak az elsődlegesen és szokásosan az ügyvédi hivatás keretében nyújtott szolgáltatásokhoz. Ez utóbbiakat ugyanis az igazságszolgáltatásban való közreműködésük jellemzi, míg a valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások tágabb értelemben a gazdasági tevékenység körébe tartoznak.

35 Közelebbre, az ilyen kárrendezési szolgáltatások célja lényegében a felmerült károk vagy egészségügyi költségek megállapítása és értékelése, valamint a biztosítottak járó kártérítés megítélése és adott esetben e kártérítés tényleges kifizetése, így ez alapján nem feltétlenül tartoznak a jogviták körébe. Így e szolgáltatások nem igénylik eleve a biztosítótársaság képviselőjét és érdekeinek védelmét valamely vita kontextusában, ellentétes érdekek fennállása mellett, még akkor sem, ha adott esetben az ügyvédi szolgáltatások igénybevétele később szükségesnek bizonyulhat.

36 Ebből következik, hogy a valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások nem tartoznak a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett ügyvédi szolgáltatások fogalmába.

37 Harmadszor meg kell állapítani, hogy az olyan kárrendezési szolgáltatások, mint amelyeket a partnertársaságok és a Coris International nyújtanak, nem felelnek meg az elsődlegesen és szokásosan a tanácsadó, a tanácsadó iroda vagy a könyvelő által nyújtott szolgáltatásoknak. Közelebbre, a tanácsadási szolgáltatásoktól eltérően a valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások a kártérítés nyújtására vagy a kártérítés nyújtásának megtagadására vonatkozó döntési jogkör gyakorlását is magukban foglalják, amelyek nem vezethetők vissza a tanácsadási szolgáltatásokra.

38 Negyedszer azt kell meghatározni, hogy a valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett „egyéb hasonló szolgáltatások” körébe tartoznak-e.

39 Az „egyéb hasonló szolgáltatások” kifejezés nem az e rendelkezésben említett különböző tevékenységek bizonyos közös elemére utal, hanem olyan szolgáltatásokra, amelyek e tevékenységek közül, azokat külön-külön vizsgálva, bármelyikhez hasonlóak. Egy szolgáltatás tehát akkor tekinthető hasonlóknak az e cikkben említett tevékenységek valamelyikéhez, ha mindkettő azonos célt szolgál (lásd ebben az értelemben: 2007. december 6-i Bizottság kontra Németország ítélet, C-401/06, EU:C:2007:759, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy az ilyen szolgáltatások célja az azon biztosító társaság biztosítottjai által benyújtott kártérítési kérelmek kezelése és feldolgozása, amelynek nevében és számlájára ezeket a szolgáltatásokat nyújtják.

41 Így a kérdést elterjesztő bíróság által közölt információkból kitűnik, hogy a partnertársaságok által nyújtott kárrendezési szolgáltatások olyan összetett igénykezelési és rendezési szolgáltatásokat ölelnek fel, amelyek többféle tevékenységet is magukban foglalnak, amelyet olyan egészként kell vizsgálni, amelynek célja a károsult személy által a lakóhelye szerinti

tagállamon kívül elszenvedett kár orvoslása az e személy számára ismert eljárások szerint. Egyébiránt a Coris International által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatban a kérdést elterjesztő bíróság pontosította, hogy az Uniqa által az ügyfelei számára kötött, külföldi utazásokra vonatkozó egészségbiztosítási kötvények birtokosai által benyújtott igények rendezése céljából végzett tevékenységekről van szó, amely kötvények többek között a biztosítottak számára napi 24 órás segítségnyújtás biztosítására, valamint a biztosítottak részére műszaki, szervezési és jogi segítségnyújtásra nyújtanak fedezetet.

42 Márpedig a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontjában felsorolt mérnöki, ügyvédi, számviteli, tanácsadói vagy tanácsadó irodai szolgáltatások közül egyik sem követi a jelen ítélet 40. pontjában azonosított célkitűzést.

43 Ebből következik, hogy a valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások nem tekinthetők a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett „egyéb hasonló szolgáltatásoknak”.

44 Ötödször és utolsó sorban azt is meg kell állapítani, hogy az ilyen kárrendezési szolgáltatások nem hasonlíthatók az adatfeldolgozási szolgáltatásokhoz és az információszolgáltatáshoz.

45 A fenti megfontolások összességére tekintettel az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2006/112 irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a harmadik társaságok által valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások nem tartoznak az e rendelkezésben foglalt „tanácsadói, mérnöki, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás” körébe.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

A közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 56. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a harmadik társaságok által valamely biztosítótársaság nevében és számlájára nyújtott kárrendezési szolgáltatások nem tartoznak az e rendelkezésben foglalt „tanácsadói, mérnöki, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás” körébe.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: román.